

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2014. gada 19. decembrī – BSCA/Komisija**(Lieta T-818/14)**

(2015/C 065/58)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Brussels South Charleroi Airport (BSCA)* (Šarlrūā, Beļģija) (pārstāvis – *P. Frühling, avocat*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdētā lēmuma 3. pantu, ciktāl Komisija nolemj, ka Beļģijas, pārkāpjot Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta 3. punktu, prettiesiski ieviestie pasākumi BSCA labā atbilstoši 2002. gada 15. aprīļa vienošanās par subkoncesiju starp SOWAER un BSCA un Valonijas reģiona un BSCA vienošanās 2002. gada 29. marta papildvienošanās Nr. 3, kā arī atbilstoši Valonijas reģiona 2003. gada 3. aprīļa lēmumam par investīcijām kopš 2014. gada 4. aprīļa ir ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts atbilstoši minētā līguma 107. panta 1. punktam;
- tādēļ atcelt apstrīdētā lēmuma 4., 5. un 6. pantu;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus un izmaksas.

Pamati un galvenie argumenti

Savā prasības pieteikumā prasītāja lūdz atcelt daļā Komisijas 2014. gada 1. oktobra Lēmumu C(2014) 6849, galīgā redakcija, par pasākumiem, kurus Beļģija īstenojusi *Brussels South Charleroi Airport (BSCA)* un *Ryanair* labā (valsts atbalsts SA.14093 (C76/2002)), kurā Komisija uzskatīja, ka pasākumi, kas īstenoti atbilstoši (i) 2002. gada 15. aprīļa vienošanās par valsts subkoncesiju, kas noslēgta starp *Société wallonne des aéroports* (turpmāk tekstā – “SOWAER”) un BSCA, (ii) Valonijas reģiona un BSCA vienošanās 2002. gada 29. marta papildvienošanās Nr. 3, kā arī (iii) Valonijas reģiona 2003. gada 3. aprīļa lēmumam par investīcijām, ir ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts. Tādēļ Komisija liek to atgūt.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza deviņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota kļūda tiesību piemērošanā un acīmredzama kļūda vērtējumā, ko Komisija pieļāvusi, nosakot lēmuma, ar kuru Valonijas reģions piešķir finansējumu BSCA, datumu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisijas prasības celšanai ir iestājies noilgums, jo procedūra par apstrīdēto pasākumu pārbaudi tika uzsākta vairāk nekā desmit gadus pēc lēmumiem par šo pasākumu piešķiršanu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvota kļūda tiesību piemērošanā un faktu kļūda, acīmredzama kļūda vērtējumā, kā arī pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde, jo Komisija ieguldījumus un būtiskus ILS (*Instrument Landing System; Instrumentālā nosēšanās sistēma*) un ceļu marķēšanas labojumus ir kvalificējusi kā ekonomiskus.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvota faktu kļūda un acīmredzama kļūda vērtējumā, kā arī pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde, jo Komisija ir uzskatījusi, ka neekonomisko ieguldījumu procentuālās izmaksas, kas īstenotas jaunajā lidostā, bija tikai 7 %.

5. Ar piekto un sesto pamatu tiek apgalvotas kļūdas tiesību piemērošanā un faktu kļūdas, kā arī acīmredzamas kļūdas vērtējumā, ko pieļāvuši Komisija, nosakot apstrīdēto pasākumu aktualizētās neto vērtības.
6. Ar septīto pamatu tiek apgalvota pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde un kļūda tiesību piemērošanā, ko pieļāvuši Komisija, nosakot papildu maksu, kas maksājama no 2016. gada 1. janvāra, kādēļ neesot bijis iespējams veikt visu šīs maksas summas aprēķinu.
7. Ar astoto pamatu tiek apgalvotas kļūdas tiesību piemērošanā un faktu kļūdas, acīmredzama kļūda vērtējumā, kā arī pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde, ko pieļāvuši Komisija, pārbaudot attiecīgo tirgu un apgalvotos konkurences izkropļojumus Šarluā lidostas un Briseles nacionālās lidostas starpā.
8. Ar devīto pamatu tiek apgalvots tiesiskās paļāvības principa pārkāpums.

Prasība, kas celta 2014. gada 20. decembrī – Delta Group agroalimentare/Komisija

(Lieta T-820/14)

(2015/C 065/59)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Delta Group agroalimentare Srl (Porto Viro, Itālija) (pārstāvis – V. Migliorini, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt par spēkā neesošu un katrā ziņā atcelt Eiropas Komisijas Lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektora Jerry Plewa 2014. gada 28. jūlija vēstuli Nr. SM/FUN S/2622874, kura tika nosūtīta Itālijas Lauksaimniecības un mežu politikas ministrijas Starptautiskās un Eiropas Savienības politikas ģenerāldirektoram Felice Assenza un par kuru prasītāja uzzināja, 2014. gada 19. novembrī pieklūstot dokumentiem, ciktāl ar šo vēstuli ir noraidīts Itālijas pieteikums attiecībā uz 6.–9. atbalsta pasākumiem, kuri pieprasīti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 220. pantu, it īpaši tiem, kuri attiecas uz kautuvēm, kurās dzīvnieki nokauti atbilstoši veselības pasākumiem, kuri paredzēti putnu gripas novēršanai un saistībā ar uzņēmumiem nodarītajiem zaudējumiem, kā arī Komisijas 2014. gada 10. oktobra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1071 par ārkārtas atbalsta pasākumiem olu un mājputnu gaļas nozarei Itālijā, kas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī tika publicēta 2014. gada 11. oktobrī, ciktāl no noteiktajiem atbalsta pasākumiem Regulas (ES) Nr. 1308/2013 220. panta izpratnē ir izslēgtas kautuves, kurās dzīvnieki nokauti atbilstoši veselības pasākumiem, kuri paredzēti putnu gripas un uzņēmumiem radīto zaudējumu novēršanai;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots LESD 40. panta 2. punkta, it īpaši nediskriminācijas principa, pārkāpums kopā ar pieļautu acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pilnvaru sagrozīšanu.
 - Prasītāja šajā ziņā norāda, ka, tā kā tie paši bioloģiskās drošības pasākumi, kuri radīja zaudējumus *Imola*, *Lugo*, *Mordano* un *Occhiobello* lopkopjiem, kas audzē dējējvistas un kuri bija saņēmuši Regulā (ES) Nr. 1071/2014 paredzētos atbalsta pasākumus, radīja zaudējumus arī prasītājai, kurai bija jāsaņem kaujamie dzīvnieki nokaušanai un pārdošanai saviem klientiem, tas, ka no atbalsta pasākumiem tika izslēgts uzņēmums, kuram bija jāsaņem šos kaujamie dzīvniekus, lai tos tirgotu, un tas, ka to vidū bija tikai uzņēmums, kurš šos dzīvniekus bija audzējis, ir uzskatāms par prettiesisku ražotāju diskrimināciju, tādējādi pārkāpjot LESD 40. panta 2. punktu. LESD 40. panta 2. punktā ir tieši paredzēts “atbalsts dažādu produktu ražošanai un tirdzniecībai”.